

L'ONCLE JOAN

№ 9294.

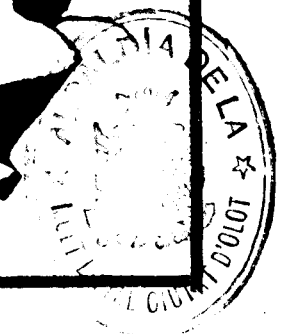
OLOT. Any III Núm. 16 28 de Juliol de 1934 Preu: 20 cèntims

Qui és...

Es la hermanita,
la mayorcita,
del señor Juez.
Cuando a Olot vino
dejó sin tino
a más de diez.
Hoy sólo uno
haciendo el tuno
tras ella va,
Porque sus ojos
y labios rojos
le han cautivá-
do.

Josep Martí

TURISME

Les excursions dels diumenges a S'Agaró i l'atracció de forasters.

L'article del número passat (per aigua) parlant del turisme ha fet el seu efecte. A l'Hotel del Parc ja tenen dos turistes molt bufons i altres tants turistes (del sexe femení i morenes per més senyes) que valen un potosí. Què voleu més?

Però el més interessant és que son tants els forasters que ens volen visitar, que, per tal de fer-los-hi lloc, els olotins tenim de sortir els diumenges d'Olot.

L'Alsina, previsor com sempre, ha organitzat unes excursions pels dies festius que estan fenomenals. El cas és sortir a fora. Nosaltres però en lloc de seguir el seu itinerari n'hem escollit un altre molt més econòmic i distret. Vegeu si no:

A les 6. Sortida sense bitllet dalt del cotxe de l'Alsina.

A les 7. El xòfer, si no és tonto, ja s'haurà adonat que no dúiem bitllet i s'armarà la de Déu lo Pare.

A les 7'15. Baixar del cotxe i caminar 10 minuts fins a Sils.

A les 7'30. Visita col·lectiva a una nòvia que en Serra hi tenia i que ell diu que està molt bé.

A les 8. Esmorzar a l'Hotel *Nouvel* de Sils i sortida dissimulada per la porta del darrera.

A les 8'25. Carrera davant del cambrer de l'Hotel *Nouvel* fins a Santa Cristina.

A les 9'22. Descans. Divertiments. Salts. Cants revolucionaris.

A les 12. Dinar abundant.

A les 12'30. Bany.

A les 12'23. Atac de cor.

A les 15. Enterrament.

Pressupost: tot, comprès 2'15 i 0'5 cèntims d'imprevistos.

Com ja heu vist el cas és sortir a fora, i això s'aconsegueix completament.

En Márquez, en Torrent, en Vila, en Mata i en Descals que fins ara es gastaven tans diners, que no badin i que adoptin el nostre plan, que és tot un plan. La Vergés també pot anar-hi si vol, i l'Eusèbia igual... en fi, vaja, el cas és sortir d'Olot perquè els turistes hi tinguin lloc suficient, que els diumenges fa una calor que estant tan apretats no es pot viure.

CONEGUEU CATALUNYA!

Visiteu Llanès i digueu què fa la masovera del Mas de Dalt, que fa tres anys que no em paga el lloguer i això és un fàstic. Feu turisme!

CLÍNICA DENTAL

Joan Casademont

Plaça del Rector Ferrer
(damunt Cafè Novetats).

Notes de societat

Un matrimoni de ringo-rango (de la Tradició).

El dia 16 prop-passat va contraure matrimoni civil a Bas, l'Artemiu, el famós mestre de la Canya, amb la senyoreta... (tu: com es diu la tia?)... bé, etcètera, és igual. Els novells esposos creuen que seran molt feliços, i és natural després de set mesos de penetració.

El mestre Artemiu ha començat a escriure el Llibre de la seva vida matrimonial. Diu que ja ha acabat la Introducció.

El President de la piscina.

Ahir se'ns va comunicar que la senyora del metge Danés va lograr, després d'una lluita aferrissada, que el seu marit es banyés. Trobem que no n'hi havia per tant, doncs ja es va banyar el dia del casament.

Natalici.

A l'hora de rancar ens informen que la senyora Berga, ajudada del seu senyor Plana, no han tingut encara bessonada. Felicitem els venturosos pares i per molts anys.

La Folch i Torres

**MARIA
NOGUE**

COTILLAIRE

1er. de Maig, 13

OLOT

¡BOLA VA!

En Pere Bretcha usa calçotets llargs

Aquests són els homes «chics»?

Sentim al deixar lliscar la ploma damunt les quarel·les nítides el pes de la nostra responsabilitat. Però si haguéssim de continuar guardant el secret, reventaríem.

Es vell l'adagi de «les apariències enganyen» i així veiem com molts senyors que presumen d'elegants, en les seves interioritats són la gent més ridícula i cursi que hi ha a la capa de la terra.

El mateix senyor Pena que castiga sempre amb aquell vestit blanc de bolivià, de dins va fet un *pellesso*. Porta una camisa que li arribaria fins als peus, però se la doblega a la cintura quan es fica els pantalons i per això queda amb una panxa tan pronunciada.

En Bassols de cà la Vila sol aprimar-se cada any per les Festes del Tura. Ell diu que és degut a la suor de l'estiu que el debilita, però a mi... *amos, anda...* El que passa és que quan vénen les Festes, es renta de cap a peus i com que porta el gruix de tot l'any, aleshores, és clar, s'aprima. Si ho sabré jo, que cada any ha d'enviar a buscar el llauner perquè desembossi la banyera!

Tot-hom creu que en Montaña és el tipus perfecte de l'home elegant. I tothom s'equivoca. Jo sé positivament que en Montaña porta un pedaç vermell als calçotets.

I el mateix senyor Alcalde, senyors meus, el mateix Alcalde, si té una línia tan elegant és perquè es posa la cotilla de la seva senyora.

Igualment passa amb el senyor Trinchera que va tan «dandy» pels carrers i, tret el vestit, se'l veu amb mitges de seda (artificial, com se suposa) i lligues amb la bandera republicana.

I en Xam de Novetats, que porta la camiseteta verda i amb ferverlants.

I no diguem d'en Bretxa. El jove més «chic» d'Olot i l'hem atrapat usant calçotets llargs. On és la decadència i la cultura dels joves d'Olot? Com us han de mirar les donzelles casadores si us ve-

uen així pel Firal? Mireu com elles no en porten de calçotets llargs! Tot el més que fan elles és aprofitar els refajos de la seva àvia per fer-se'n unes calces, però res més.

Ara ja hem llençat el crit d'alerta. Donzelles casadores «les apariències enganyen.» No us feu de l'elegància exterior dels joves d'Olot, demaneu-los-hi que us ensenyin la interior, i així estareu tranquil·les.

(Clixé Oncle Joan)

Una fotografia de arte,
por Manassé

Marian Planella
SASTRE

Comunica al públic en general que ha rebut les novetats d'estiu a preus molt moderats.
Servei esmerat.

FRANCESC MACIA, 17

OLOT

Moderna Farmàcia i Perfumeria

Pelai Márquez

Químic-farmacèutic

Plaça de la República, 1. tel. 72

OLOT

F I N A

Roda el món...

La Roda quan roda pel Firal, fa rodar el cap a tots els que la roder.

Campaneta la ning-ning.

S'ha perdut en Lluís Barnades. La policia està fent una recerca minuciosa damunt el cos de la seva molt respectable senyora per veure si el troben.

Una dona angelical.

A la nostra Redacció hi ha un individu que està entusiasmadíssim de la magestuosa forastera de càn Xamarins. Té raó el pobre xicot, perquè l'al·ludida és una morenassa amb un tipàs pistonut que sembla un àngel autèntic. Perquè, vaja, si els àngels no són així, que pleguin.

F. J. C.

La Lluïseta Roca ens participa que està disposada a ingressar a les files fejecistes, perquè així tindrà més ocasió de castigar els simpàtics colomets de Mossèn Mir.

La Ventolà i el tren d'Olot.

La Ventolà es posa molt bona... una mica grassa però bona de veritat. Ella diu que guarda la línia; ara que a nosaltres no ens la clava. La línia només la guarda la nena de càn Massot que guarda la d'Olot a Girona en el pas a nivell de Sant Roc... Ho sabrem nosaltres, que tot sovint li veiem i ens permetem dir-li i donar-li unes quantes floretes, (mira que és hermós.)

Regals regalats.

Qui ho tenia de dir Magdalena Casadellà? Sabíem que en Coromines era galant i esplèndid però tant, no. Mira que regalar-te pel dia del teu Sant (o Santa, és igual) una polvera, i un «no m'oblidis», i un collaret, i un toro embolicat amb paper de plata!... oh, i el susto que vares tenir al desfer la capseta... Jo, quan

regalo quelcom a una noia, ho compro a càn Vidal que donen els regals a preus que resulten... regalats, i així m'estalvio la feina de regalar-los.

Ara resulta

- que vaig fer enfadar a l'Eusèbia.
- que era i és veritat que la Tere ens agrada.
- que a n'en Coca li agrada la coca amb vi dolç.
- que a n'en Legares també li agrada la Coca.
- que he tornat a fer el xisto de la coca, però sense necessitat d'en Bandranes.

No trobeu que em tinc de fer visitar pel metge?

Clar i català.

Clarita, és evident que tu amb el temps, no gaire temps, pots arribar a emular la Mae West. Perquè tens un tipàs colossal i distingit. Les coses clares i... pibernades.

Les eternes classes.

On heu anat a prendre banys, nenes Hostench, per tornar tan morenes? Podríeu fer el favor de dir-m'ho, perquè jo jaestic tip de posar-me al sol i quedar-me tan blanc com abans. Es que el sol també fa distincions? O és que li doneu propina?

Ah! la brusa verda que porteu us queda admirablement bé. Jo també me'n vull fer una.

La mort de l'Escolà.

Què ha passat entre la Cecília i l'escolà? Podrem dedicar-nos-hi a la fi? A ella li podem dir que quedarà contenta de qualsevol de nosaltres, perquè, vaja, quina és la noia que no està contenta de nosaltres?

I F I R A

7-16 de Setembre de 1934

N C E S

Els uns cacics... els altres casacs.

Després de complir els deures del servei militar el nostre bon amic Peret (alegret) Simon, torna a anar amb la Manxa... dic l'Agusti. A Barcelona tot el dia feia *uno, dos, tres...* Aquí a Olot també, *uno... dos... tres...* quatre dies i casats. Sí; això és un ai, i així va el món: Els uns cacics (com en temps d'en Primo) i els altres casacs o casats. (dissimuleu!!)

Una cosa porta l'altra.

La Montsalvatge, la simpàtica Maria Dolors, es passeja pel Firal amb uns aires que ens embaladeixen. I és que així, morena, val un Imperi, almenys com el del Japó. A propòsit del Jopó, què fa la Geisha, que no se la veu mai enlloc, ni a les sarcanes a Sant Roc? I tot parlant de Sant Roc, què fa l'Armengol? Ja no t'estima la *Lolita*? (Quin cap tinc avui.)

Les poses de la Pujolar.

Ara! Atenció!!! Llegiu!!! Alerta!!! Què m'en dieu de la Pujolar? A nosaltres sempre ens ha agradat. Amb les trenetes o sense elles. Amb *sacatapos*, dic amb tirabuixons o sense. El fet és igual: Ella! La seva distinció, alegria i *pose*. A mi m'agrada la *pose* que posa quan posa una cosa al seu lloc. Aquella *pose* posa romàntic, eh?

Londres, París i Reus.

Als anglesos els hi agraden les noies rosses. Jo mateix tinc un anglès (l'Andorrà, sastre) que li agraden les rosses. I encara més, en Quim M.ª Aubert també les prefereix amb el cabell d'or (ai); almenys sempre fa idil·li amb l'escultural Vayreda, que n'és. Això serà que l'estada a Manchester l'ha convertit en un anglès. Almenys la pipa li'n dona aires.

Trenca closques? No, trenca plats.

La nena Llongarriu (que no té res a veure amb ELL) i que a l'Institut trencava els cors dels estudiants, ahir a casa seva va trencar un plat. Casualitats de la vida.

Oli en un llum.

La simpàtica Massó que viu a la Putoia, l'altre dia ens deia que no li agrada festejar i que l'Espunya li havia aconsellat que no ho fes mai. Nosaltres ara li donarem un consell: No faci mai cas de cap consell. Cregui'm!

Teatre.

Tenim entès que els nens Prat, Mut i Bartrina volien representar «El Refugio» de Muñoz Seca. Celebrem que s'hagi espatllat. Això hauria estat una prova d'analfabetisme que no podia tolerar-se. Tant malament està el teatre català? Al cap i a la fi el «Refugio» s'hauria convertit en un *refugium peccatorum*.

Joc de mans.

Abans d'ahir l'Anita Toronell celebrava el seu Sant i en Coca va anar a felicitar-la duent-li un esplèndid anell com a regal. Li va posar a la mà, però tement que l'Anita la perdés li va demanar la mà per guardar-se-la a casa seva.

La Toronell fou assistida a la farmàcia.

I, casualitats de la vida; amb motiu d'aquest fet els dos joves s'han vist promesos sense pensar-s'ho. L'enhorabona, doncs.

Senyors, quina poca gràcia que tenim.

Matisos

L'altre dia en Casademont parlant de la nota política que figurava en el nostre número passat ens deia.

- Heu fet molt mal fet de posar-m'hi perquè la Mercè Martínez es podria enfadar.

Per altra part la Mercè també ens deia:

- Gràcies a Déu que no m'hi heu posat i em deixeu en pau.

Res; que ni es donà per al·ludida.

Una bacanal.

Com us va probar, Aulí i Katty la festa de Sant Jaume?

D' OLOT

Jardins del Parc (Plaça Clarà)

Patrocinada per l'Excm. Ajuntament

Olot - Hollywood

Havent-nos demanat amb molta insistència la Pujoldevall que tornessin a publicar aquesta secció, nosaltres amb molt gust ho fem. Comença:

JEAN HARLOW - ERNESTINA, mestra de Sant Joan-La semblança està en el cap platinat i en una piga que té darrera l'orella.

MAE WEST-IU PASQUAL. Naturalment que no s'assemblen en res però el cas és que ella i ell estan molt reforçats i en això sí que s'assemblen. Tampoc no es pot ser massa exigent; veritat senyor Pasqual?

FRANCES DEE-MAS PALOL. Cabeli negre, ulls prims, braços malencònics.

Tota la gràcia d'una la té l'altra.

La voldriem veure estrella per veure si s'hi estrella i torna cap a Olot per sempre més. Amén.

KAY FRANCIS - ANNA M.ª CARNER. Per més detalls és amiga de la Gratacós.

Tot el que són elogis per la Kay ho són també per la Carner que és molt kaya. D'elegant ho és de sobres i la distinció és innata.

SIMONE SIMON - R. SIMON. Tampoc trobem cap semblança entre una i altra; però què hi fa?

N'hi ha prou que s'assemblin en el nom; total per 20 centimets que us en feu de L'ONCLE no es pot demanar tant.

DOROTEA WIECK - C. MASRRAMON.

Ella és forastera, com ho seria també la Dorotea si vingués a Olot. En mig de tot són idèntiques. El que ens ha decidit a fer-les semblants és la mirada llanguida dels seus ulls, enclavats dintre la cara encerada i d'un color bru. Volem dir cera groga.

EL GOS DE LA DOROTEA WIECK amb EL GOS DEL SENYOR GIMÈNEZ.

Pròximament: Qui serà la Martha Eggerth olotina?

Vestireu a gust i a preus econòmics visitant la SASTRERIA de

Francesc Serra

Lorenzana, 16

OLOT

Petits anuncis classificats

DOCTOR especialista en parts: fou prestidigitador de jove. Assistència per 350 ptes. encara que sigui en *calderilla*. I si se li donen dos dures més treu la criatura d'un test, de sota l'armari mirall, d'un barrret de copa, de l'orella de la criada, etc. Metge Salla (fill).

PROFESSOR especialitzat batxillerat. A tot el que valgui veure'l, li ensenyo l'últim duro que em queda. Turon.

SENYOR JOVE digníssim. situació monetària despreciable, acceptaria protecció de senyora rica i desinteressada, o altre mitjà honorós de subsistència, a excepció de treballar. M. Moret.

ENSENYANCES.

Senyoreta soltera que sense com va ni com costa s'ha trobat amb tres fills que diuen que són iguals que el seu papà, els ensenya a tots els amics a veure si hi cau a quin d'ells s'assembla. La Cànida de l'Apartament.

Es una nena genovesa que en lloc de Gènova és d'Olot i és tan gran la seva bellesa que fins a «Miss» arribar pot.

J. FAJULA

DENTISTA

CARTES DE CONSOL

La Canya, 27 de Juliol

Estimat marit: T'escric quatre ratlles per posar-te al corrent de l'enfermetat de la pobra tia Cirila, que ens fa anar a tots de bdlit. Pobreta, que mala està! Així que vaig arribar-hi em va dir que s'anava a morir. Ja pots suposar que vaig cuitar a preguntar-li si seguia el testament a favor nostre, i amb penes i treballs em va dir que sí, i va demanar que tu vinguessis a veure-la. Jo li vaig contestar que a tu el mateix t'era veure-la viva que morta, i que ja vindries el dia de l'enterro perquè et toca fer el primer dol.

El metge va recomanar que no la posessim a la corrent, però sóc tan distreta que em vaig deixar la porta i les dues finestres obertes tota la nit. A més, per descuir, li vaig treure les flors des i els llençols i la pobra va haver de passar la nit tapant-se amb el marbre de la tauleta. També vaig descuidar-me al donar-li la llet, i en lloc de llet li vaig donar petroli del quinqué. S'ho va beure fent grans ascos i em va preguntar si aquella llet era de vaca.

A la matinada vaig tenir un altre descuir; li vaig fer empassar mitja dotzena de capsos de mistos amb canya i tot i quatre Vanguardies senceres que se les engolí de bon gust. Quan tornà el metge va dir que estava més eixerida i que ja havia passat la crisi. Tots ens vàrem posar molt contents però així que el metge marxà, la tia va tenir una recaiguda greu. I quina recaiguda! Ja sans que viu en un quart pis; doncs bé, me la vaig emportar al balcó carregada als braços, i vaig distreure'm i vaig obrir els braços i la pobra tia Cirila va sofrir una recaiguda que feu un forat a la voravia.

*Em penso que, pobreta, es morirà. I si no es mor jo ja he fet prou per la seva salut.
T'estima la teva*

ESPOSA.

Queixes dels veïns

Perill d'insolació.

Hem rebut un comunicat dels senyors Monche en el qual manifesten la seva protesta per la tallada dels arbres del Passeig de Barcelona.

Els desconsolats senyors s'estan aburrint com uns ostres, perquè amb el sol que hi cau no poden celebrar aquelles *garden-parties* que eren l'orgull de la Colònia *veraniega*. Ja és una llàstima, ja. I si l'Ajuntament els regalés un barret de segador a cada un?

Una mica de decència, nois!

Fem nostra la queixa que ens envien els veïns del carrer Major, referent al simulacre de serenates que volen donar el Jazz Costa.

Sembla mentida com s'atreveixen a sortir amb una instrumentació impròpia de serenata, com són la trompeta i el trombó de vares. D'aquesta manera no fan més que ensenyar el llautó.

Males ànimes.

Alguns veïns s'han queixat que en Xec es passi la nit del dissabte cridant L'ONCLE JOAN. Hi ha que veure que hi ha gent exigent i idiota.

Alcohol desnaturalizat

(PER CREMAR)

marca «SOL»

INSUPERABLE

£ 1'50 pessetes litre.

a la Drogueria Fontfreda

SANT ESTEVE, 26 - OLOT

La Ràdio-Tècnica

Taller de reparacions de ràdio de totes classes
amb procediments americans

Tècnic: J. Freixas Cuscó

Bellaire, 24

(Santo Negro)

LA POLITICA

LA RAÇA GROGA I EL PERILL JAPONÈS

A què va que mai ningú s'ha donat compte que la raça groga és un perill per a Europa? Vés qui ho diria! I és ben veritat. La raça groga és enorme. Es distingeix principalment perquè tots els individus que la formen són grocs i tenen els ulls posats així. La raça groga està tan extesa, que de cada cent japonesos, tots cent són de raça groga, i que d'un milió d'asiàtics no hi ha manera d'entendre el que diuen a cap d'ells. Per donar una idea del que significaria una invasió de l'Assia a Europa, n'hi ha prou en dir que si a tots els europeus ens degollessin els grocs ens fastiguejarien de mala manera. Aquest és un aspecte del problema que fa perdre el cap.

Si dos milions d'europeus es convertissin a la raça groga, seria una olla perquè els metges començarien a parlar d'una epidèmia del fel sobreixit.

Són tants els milions d'asiàtics que hi ha a l'Assia, que si cada un em dongués una pesseta, escriuria «L'ONCLE JOAN»

l'oncle d'en Poldo, perquè el que és un servidor..

En el cas de que Assia declarés la guerra a Europa i se'n apoderés, com ens ho apanyariem per parlar el japonès els que no més sabem el català i encara a mitges? A més, com es diu «Aurèlia» en asiàtic? I «t'estimo»? I «fa tres dies que no duc ni cinc»?

Quedem, doncs, que aquest és un altre problema que és necessari solucionar.

I l'única solució possible és recular a la data del nostre naixement i aleshores en lloc d'aprendre el català, aprendre el japonès, i els japonesos el català. El que pot succeir és que el conflicte segueixi igualment, però al revés; llavors no hi ha més que verificar repetides vegades la reculada al nostre naixement i bé serà molt que alguna de les vegades no ens equivoquem i aprenguem a parlar uns i altres el valencianet.

I ELS POLITICS

■ Al senyor Benet Ras, conseller de la Lliga, en la sessió passada tinguérem ocasió de sentir-li les primeres paraules que ha pronunciat a la Casa Comunal des de que fou elegit. A la sortida, dirigint-se als companys de Consistori, els digué: «Bona nit».

■ Una nota del Comité paritari de minyones: «Les criades de servei poden entonar els cuplets que vulguin durant la jornada de treball. En les frases apassionades i en els aguts no se les podrà distreure amb ordres de la mestressa que puguin desmerèixer el lluïment de la cantant. Mentre la criada cant, no podran dormir els senyors.

■ Amb motiu d'haver estat elegits els senyors Moles i Xaba com a Jutge i suplent municipals, el poble s'ha posat contentíssim perquè per primera vegada a Olot s'amenitzarà la Justícia amb música. Què espera el senyor Pau a aprendre algun instrument? I si l'aprèn, vol dir que trobarà un instrument que es pugui tocar amb l'esquerra?

■ Ens comunica el senyor Tomàs Oró que no té res de polític i que ni sap castigar amb política a la Bonet. I a nosaltres, què!

Torrent, impressor, Clivillers, 23. — Olot

Magatzems de Novetats
CASA NYERA
JOAN GUITART

SEMPRE LES ULTIMES NOVETATS
PREUS SENS COMPETÈNCIA

Carrer de l'Aigua, 10 OLOT

Palau de les Mitges

Casa Freixas

Bellaire, 6 OLOT